

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Alia solutio principalis argumenti

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

precedentem, sive consequentem ad id quod implicat
 contraditionem: Sed implicat contradiotionem ho-
 minem carentem gratia congrua, vel concursu
 simultaneo operari: Ergo homo carens gratia con-
 grua, vel concursu simultaneo, nullam habet poten-
 tiam, sive antecedentem, sive consequentem ad ope-
 randum. Simile argumentum potest fieri ad pro-
 bandum Deum sine decreto efficaci creandi
 plures mundos, non habere potentiam antece-
 dem ad illos creandos: nam cum Deus sit
 agens liberum, implicat ipsum ad extra aliquid
 operari, sine decreto ejus omnipotentiam de-
 terminante & applicante. Hoc ergo argumen-
 tum pure philosophicum est, nec syllogismus, sed
 paradoxus dici debet. Unde satis pramulius,
 neganda est consequentia, quia a sensu compo-
 sito in minori fit transitus ad vivum in conse-
 quentia. Ut valeret consequentia, oporteret sic
 concludere: Ergo nullus habet potentiam ad ope-
 randum carens auxilio efficaci, sive quod idem est,
 ad componendam operationem cum carentia
 auxilii efficaci. Ut patet in simili, nam si quis
 ita argueret: Nullus habet potentiam ad id quod
 implicat contradiotionem: Sed implicat contradiotionem
 non agens agere: Ergo nullus non agens, habet
 potentiam ut agat: hac consequentia mala esset,
 optima vero si diceretur: Ergo nullus habet poten-
 tiam ut agat non agens, seu ut componat actio-
 nem cum actionis carentia.

§. II.

Alia solutio principalis argumenti.

190 **A**lia solutio principalis argumenti infirma-
 tur a D. Thoma 3. contra Gentes cap. 159.
 ubi sibi hoc argumentum objicit: Cum in finem
 ultimum aliquis dirigi non possit sine auxilio gratia,
 sine qua etiam non potest habere fidem, spem, dilectio-
 nem, & perseverantiam: potest alicui videri quod non
 fit homini impetrandum, si predictis carcat, precipue
 cum auxilium gratia mereri non possit, nec ad Deum
 converti, nisi Deus eum convertat. Cui argumento
 sic responderet: Ad hujus dubitationis solutionem con-
 siderandum est, quod licet aliquis per motum liberi ar-
 bitrii, divinam gratiam nec promereri nec advocare
 possit, potest tamen seipsum impedire, ne eam reci-
 pias; & cum hoc sit in potestate liberi arbitrii, non im-
 merito impetratur ei, qui impedimentum prestat gra-
 tia receptioni. Itaque juxta hanc Doctoris Ange-
 lici doctrinam, dici potest Judas recte ac iuste
 increpatos fuisse a Christo, exemplo Tyrriorum
 & Sidoniorum, non solum pares quia ipsis erant
 in auxiliis sufficientibus quae dantur ad posse, sed
 etiam quia plura gratia efficaci, quae datur ad
 agere, impedimenta praestabant; ratione majoris
 cecitatis, obstinationis, & indurationis: ut
 enim ait Augustinus de bono persever. cap. 14.
 Non erant sic excecati, nec sic induratum cor Tyrio-
 rum & Sidoniorum, quoniam credidissent, si quavis
 viderunt isti (scilicet Judaei) signa vidissent.

Hanc solutionem silius exponemus Tractatu
 sequenti, ubi ostendimus peccatorem posse redi
 di indignum gratia, illique resistere, & duplici ge-
 nere impedimentorum; quaedam sunt antece-
 dentia, nimirum peccata quae praecesserunt, vel
 actualia, vel originalia; quorum licet interdum
 rationem non habeat Deus, sed sua infinita mi-
 sericordia, superatis obstaculis, gratiam pra-
 beat indignis, illique impedimentum praebenti-
 bus, tamen certum est, occasione illorum, Deum
 posse iuste gratiam efficacem denegare, ex cu-
 jus carentia & denegatione, alia peccata se-
 Tom. 1.

Aquantur. Sed praeter illud impedimentum ante-
 cedens, quod potest multo tempore praecedere
 peccata inde secutura, aliud est genus impedi-
 menti concomitans, prius tamen secundum ge-
 nus causae materialis, ad quod sequatur primum
 peccatum; illudque vocat Joannes a. S. Thoma,
 impedimentum culpae concomitantis, vel inconsidera-
 tionis: licet enim denegatio auxilii efficaciis sit
 prior culpa, veluti in genere causae efficientis,
 est tamen illa posterior, veluti in genere causae
 dispositivae, seu materialis; sicut dispositiones
 concomitantes liberam, ad illam disponunt, li-
 cet ab ea per modum proprietatis dimanent:
 Calor enim, qui est dispositio ad formam ignis, est effe-
 ctus profluens a forma ignis, inquit S. Doctor 3. p.
 quaest. 7. art. 13. ad 2. Vel sicut, licet apertio
 fenestrae effectivè procedat ab ingressu venti in
 aulam, ad illum tamen disponit, & in genere
 causae materialis, seu dispositivae, illum praec-
 dit: vel etiam sicut gratia sanctificans, prout
 actu infunditur, & habet vim auxilii efficaciis,
 animam moventis est, prior in genere causae effi-
 cientis, actibus contritionis & charitatis; illis
 vero posterior, in genere causae materialis, seu
 dispositivae, prout habet rationem habitus, &
 qualitatis animam sanctificantis, de quo fuit in
 Tractatu de justificatione & merito. Hac vero
 distinctio, seu ordo prioris & posterioris, se-
 cundum dixerunt genus causae, in Schola Peripate-
 tica & Thomistica, communiter receptum, & a
 Claudio Typhanio Societatis Jesu, in libro de
 ordine, deque priori & posteriori, fuse expositum,
 tanti momenti esse putat cardinalis Delugo, ut
 eo constituto, dicat Thomistas qui eo confuge-
 rint, tutos esse ab argumentis, quae contra pra-
 motionem & gratiam efficacem a Recentiori-
 bus objici solent.

Diff. 1. art. 8.

Diff. 8. de praerog. 7. 1.

§. III.

Solvuntur argumenta ex auctoritate Sanctorum Patrum.

DE X auctoritate SS. Patrum in favorem scien-
 tia mediae, sic argumentantur Recentiores. 192
 Augustinus, Hieronymus, & alii SS. Patres, quaerunt,
 Cur creaverit Deus Angelos, quos sciebat pecca-
 turos? Cur creaverit Adamum, quem sciebat lapsu-
 rum? quod est quaerere, quomodo praescientia
 futuri peccati, non impedierit voluntatem
 creandi peccatorem? Sed haec praescientia non
 potest esse alia, quam scientia media: Igitur de-
 mente SS. Patrum illa admittenda est. Minor
 probatur primo, quia SS. Patres loquuntur de
 praescientia, quae potuit impedire voluntatem
 creandi peccatorem: At haec non potest esse ab-
 soluta, sed tantum conditionata, ac proinde sci-
 entia media: Ergo &c. Secundo, SS. Patres lo-
 quuntur in his locis de scientia directiva divini
 decreti: Sed haec est scientia media: Ergo lo-
 quuntur de scientia media.

Respondeo concessa Majori, negando Minor
 rem. In his enim testimoniis quae plurima refert
 Ruiz nullum est leve vestigium, vel tenuis umbra
 scientiae mediae, ut recte annotavit Claudius
 Typhanus, in libro de priori & posteriori:
 Agunt enim SS. Patres de scientia Dei absoluta,
 & respectu eorum quae revera absolute futura
 sunt, non autem quae tantum conditionate; nam
 loquuntur de praescientia peccati Angelorum,
 & primorum parentum, quam constat fuisse ab-
 solutam. Falso igitur, & plane contra Sancto-
 rum Patrum mentem, Suarez, Ruiz, Petrus a S.
 Joseph alique Recentiores, ea interpretantur
 S f de

193 de scientia Dei diff. 63. Cap. 29.